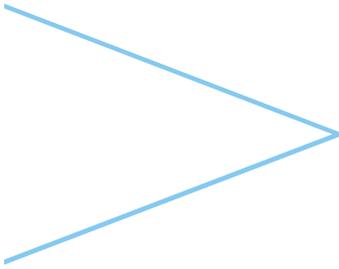

DE WAARTE VWAARHED

Ze moest er een paar hordes voor nemen, maar coördinator Sabine Leenhouts durfde het aan om – toen het weer even mocht – met een vriendin naar een naaktcamping in Frankrijk te gaan. Was het net zo spannend als dat ze vooraf dacht?

Tekst: Sabine Leenhouts. Met dank aan www.france4naturisme.com,
USP Marketing, Naturistencamping Bélezy

oel ik me vrij en ontspanden als ik naakt ben? Soms wel, vaker niet. Ik zit lekker in mijn vel, maar als ik heel gekleed ben vooral als ik aan-gekleed ben. En toch ben ik absoluut niet preuts. Het is ook niet dat ik me schaam voor mijn lichaam, maar ik ben van nature geen nudist of naturist. Wel slaap ik naakt, ik loop bloot door het huis als ik naar de badkamer ga en vind het fijn om zonder hoesvastuikje te zonnen.

Sterker nog, als ik naar het strand ga, kies ik regelmatig voor het rustigere en moedere naaktstrand van Berges aan Zee. En toch zou het moeilijk in me opkomen om naar een naaktcamping te gaan. Waarschijnlijk toch door onzekerheid. Ik ben bang dat ik me ongemakkelijk tussen al die blote lijven zal voelen. Vroeger werden tijdens de familievakanties met mijn zus en ouders altijd grappen over naturistencampings gemaakt. "Zullen we naar de FKK-camping (*Freikörperkultur* = uit

Duitsland afkomstige eerste stroming van naturisme, red.) gaan? Daar hebben ze een veel mooier zwembad." zei mijn moeder dan lachend met de ANWB-campingsgids in haar hand vanaf de voorbank. "Als we daar door de slagboom gaan, moet je samen met je paspoort ook je onderbroek inleveren." Mijn zus en ik gruwelden bij de gedachte. In je blote kont naar de camping... echt van ze-lang-zal-ze-leven-niet. En toch heb ik nu 'ja' gezegd, op de uitnodiging van de Nederlandse Madelon Leclebre (52) om een paar dagen met een vriendin te komen relaxen op haar naturistencamping Domaine de Bézely in de Provence.

Ik pols een aantal vriendinnen of er interesse is om met me mee naar Frankrijk te gaan. De reacties zijn wisselend en variëren van "aamchoela" tot "ik slaap er een nachtje over". En uiteindelijk blijkt het feit dat ik er een stuk over ga schrijven, en vooral dat daar foto's bij komen, het struikelblok. Ze willen niet "met de blote bips in een blaadje". Behalve mijn vriendin en naamenoot Sabine. Haar maakt het, net als ik, geen moer uit. En het toeval wil dat zij er al vaker is geweest: ze kent Madelon van vroeger. Ze was er zelfs bij toen Madelon haar jawoord gaf aan grote liefde Pascal. Het stel ontmoette elkaar toen Madelon als kind met haar ouders naar deze naturistencamping ging. Ze was 15 en Pascal was manussje van alles op het terrein. Ze vonden elkaar leuk, kusten een keer, en toen ze jaren later terugkwam, werkte Pascal er nog steeds. Hij was inmiddels ongekomen tot directeur en al snel sloeg de vomk echt over. Ze rondde haar studie in Nederland nog af, maar vertrok daarna naar de Provence om bij hem te zijn. Inmiddels zijn ze dertig jaar en twee jongvolwassen kinderen verder, nog steeds vertield en is de camping van hen.

Geen onderscheid

Naturistencamping Bézely is gelegen in het hart van de Provence, tussen Mont Ventoux en Luberon. We vliegen op Marseille. Vanaf daar is het een kleine anderhalf uur rijden met onze gehuurde Fiat 500. Voortraand aan deze reis hebben Bien en ik al flink gelachen. Want ondanks dat we elkaar al ruim vijftien jaar kennen, meerdere keren met elkaar op reis gingen, zij al ervaring heeft met naturisme én we zelfs met de deur open plassen zodat we verder kunnen kletsen, hebben we elkaar niet eerder volledig naakt gezien. We vinden het best een beetje spannend. En dat zorgt voor gezeghele, ook al zijn we 50. We hebben in de weken voortraand aan de trip allerlei melige foto's van kunstig geverfd en geknipt schaamhaar naar elkaar gesapt. Want als je gewend bent om je met je kleding te onderscheiden, hoe doe je dat dan naakt? Met een paars geverfd, bliksemschicht?

Maar juist daar zit 'in het enorme verschil tussen naaktrecreanten en mensen in textiel, krijg ik vooraf te horen: er wordt geen onderscheid gemaakt. Iedereen is in de basis hetzelfde en door op die gelijkwaardige manier met elkaar om te gaan, krijg je een veel leukere sfeer. Of iemand nou rijk of arm is; je ziet het niet als je 'zij aan zij' in je blote niksie staat te jeu de boulen. Vooroordelen vallen daardoor compleet weg. Daarnaast is het niet de bedoeling dat je aandacht op de erogene zone vestigt. Daarom zijn pierings en dergelijken rond de geslachtsdelen niet toegestaan. Bloot zijn wordt op geen enkele manier geseksualiseerd.

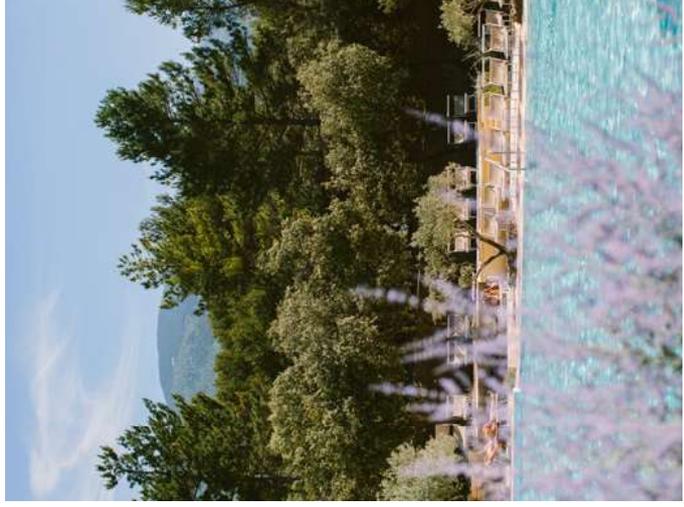
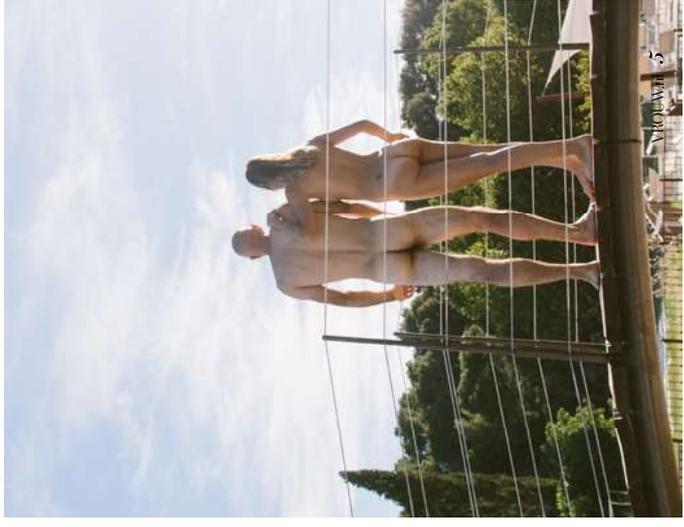
Het eerste uur kijk ik nog als er een blote piemel voorbijkomt, daarna naar de man die eraan vastzit

Uit met die jurk

De receptionist bij wie we ons moeten melden, zit aangekleed achter haar desk. Ook Bien en ik hebben onze zomerjurkjes nog aan. Terwijl we op onze beurt wachten, kijk ik naar de bruine billen van de man voor me. Als ik blote mannen-billen zie, is dat meestal in de slaapkamer en zijn ze wit. Ik snap wel waarom zoveel mensen denken dat er allemaal spannende dingen achter de hoeg opgetrokken hekken van een blootcamping gebeuren. Als je zelf alleen maar naakt bent tijdens de seks of onder de douche, trek je wellicht te gemakkelijk verkeerde conclusies.

Als we een kwartier later op de veranda van ons houten bungalowje staan, moeten we eraan geloven. Onze luchtige zomerjurken gaan uit. Ons is al uitgelegd dat we een handdoek of omslagdoek over de stoel moeten leggen als we gaan zitten. Terwijl we de eerste fles rosé ontkurken, een welkomsgeschenk, horen we een vrolijk 'bonjour'. Daar is Madelon. Poedelnaakt stapt ze ons terras op. Terwijl ik haar begroet, moet ik mezelf dwingen om niet naar haar borsten te kijken. Ze heeft mooie blauwe ogen. Ze komt erbij zitten en vertelt over de camping. Legt uit waarom zij het fijn vindt om zo dicht op de natuur te leven. Dat ze de blootrecreanten een prettig soort vakantieganger vindt. "Omdat mensen zonder kleren letterlijk wat kwetsbaarder zijn, zullen ze ook veel minder snel storend gedrag vertonen. Iedereen ruikt hier bijvoorbeeld zelf zijn of haar rommel op. Ik heb geen schuomaakploeggen. Zelfs de jongeren die hier komen, gaan leuker met elkaar en de natuur om dan dat ik op textielcampings zie."

Die eerste avond blijven we 'veilig' dicht bij ons huisje. We hebben onze wijn, lekkere hapjes en zoveel te bespreken, dat ontdekkten van de omgeving komt morgen wel. Om ons heen zitten mensen voor

reizen

De camping

Sabine ervaart op camping Domaine de Bélezy in Bedoin, Frankrijk. Kijk voor meer info op: www.belezy.com. Check in verband met corona eerst: www.nederlandwereldwijd.nl.

Zo kom je er

- Vanaf Utrecht is het zo'n 1100 kilometer rijden tot Bédoïn.
- Vliegen kan natuurlijk ook. Wij vliegen met KLM op Marseille en vanaf daar was het nog 125 kilometer rijden. Wij deden daar ongeveer anderhalf uur over. Een auto huur je vooraf gewoon bij een plaatselijk verhuurbedrijf.

Omgeving

Het Domaine de Bélezy ligt in een prachtig natuurgebied, in hartje Provence. Middelpunt vormt de Mont Ventoux en eigenlijk zijn alle omringende dorpjes de moeite waard om te bezoeken. Als je het combineert met een bezoekje aan de lokale markt, proef je letterlijk en figuurlijk waarom dit gebied zo leuk is. Van begin juli tot eind augustus bloeit in dit hele gebied de lavendel en weet je niet wat je ziet.

Natuurisme

Frankrijk kent het grootste aanbod aan natuuristencampings: er zijn er zo'n 170. Het tellt daarnaast bijna 160 officiële- en onofficiële naaktstranden. (bron: NFN)

de tent of op hun terras. Ik merk dat ik het eerste uur nog echt keek als er een blote piemel voorbij kwam, maar al gauw groei ik gewoon de man die eraan vastzit en kijk ik er niet meer op die manier naar. Het is gewoon even wennen. Net zoals het even wennen was met mijn beste vriendin. Maar ook wij hebben het losgelaten.

Als we later nog even naar het winkeltje lopen, krijgen we bijna de slappe lach omdat we daar wel een mondmasker op moeten doen. Dus poedelnaakt met een mondkapje op en een mandje boodschappen aan mijn arm, kan ik ook weer van mijn lijstje strepen. Ik voel me nog wel een beetje opgelaten als ik zo naakt over het terrein loop; het idee van die deimende borsten en billen vind ik stom. Niet dat ik dat raar vind bij mijn vriendin of bij anderen, maar bij mezelf wel. Ook daar moet ik aan wennen. Maar het valt me op dat mensen je dus niet op die manier bekijken. Ze merken je wel op en je wordt gewoon gegroet, maar meer dan dat is het niet. Madelon had ook al uitgelegd dat het hele concept bedoeld is om je prettig en ontspannen te voelen. Dus als het koud is, trek je gewoon iets aan en als je 's avonds naar het restaurant gaat, ben je vrij om je aan te kleden of niet. De enige plek op de camping waar je verplicht bloot moet zijn is het zwembad. Dus geen omslagdoeken of strandjurken. Dit om de gelijkheid te waarborgen en ongemakkelijke situaties te voorkomen.

Provence

De camping is met haar eeuwenoude Provençaalse Mas (landhuis, red.) en gelegen tussen de heuvels met naaldbomen en ongerepte natuur zo mooi, dat we ervoor zouden kunnen kiezen om geen stap met het terrein te doen. Er is een goed gesorteerde campingwinkel met veel verse producten, een heerlijke spa, tennisbanen en veel

fijne plekken om te relaxen. Ook worden er dagelijks activiteiten voor volwassenen en kinderen georganiseerd. Kinderen kunnen zich inschrijven voor workshops zoals het bakken van biologische pizza's, kunst maken, meelopen op de boerderij of leren boogschieten. Ook voor volwassenen is er genoeg: een wekelijkse kunstmarkt, een jeu de boules-competitie, een openlucht theater- of bioscoop en talloze creatieve workshops.

Wij kiezen voor een truffelexpeditie. Heel vroeg in de ochtend gaan we zomertruffels zoeken met een paar honden aan de voet van de Mont Ventoux. Madelon neemt ons mee in haar knaloranje Citroën Michari. Hoe Frans wil je het hebben? Dan ontmoeten we Toto, een truffel- en wijnboer die met zijn familie en 21 honden op een oude boerderij woont. Ze maken biologische wijn en hebben ook een stuk land met kleine eikenbomen. Aan de wortels van deze eiken groeien de truffels. De getrainde terriers ruiken de paddenstoelen en wijzen hun baasje waar hij moet graven. Na een half uur heeft hij er al zeven en nodigt Toto ons uit bij zijn familie om de gevonden truffels te komen eten. Bienen en ik hebben nog niet ontbeten dus dat laten we ons geen twee keer zeggen. En zo zitten we rond tien uur alweer aan de wijn en schuiven we de heerlijkste gerechtes met zomertuffel naar binnen. De zon schijnt, de honden kwispelen vrolijk rond de tafel... we hebben het echt naar onze zin.

Enemaal terug op de camping voelt het raar om gekleed naar ons huisje terug te lopen. Zodra je het terrein opstapt, is namelijk iedereen naakt. Apart toch... Gisteren voelde ik me nog opgelaten toen ik er zonder kleren liep en nu niet. Zo snel went het dus. Die middag laten we ons verwennen in het wellness centrum. Eerst een bubbelbad en daarna een ontspannende massage. Ik val bijna in slaap,

zo lekker is het. We kunnen die middag niet veel meer opbrengen dan op een beetje in de zon liggen. En het is echt zo veel lekkerder om in je blootje in de zon te liggen. Geen natte of stremende bikini. Het valt me op dat de pubers die rond het zwembad hangen ook geen enkel punt lijken te maken van hun naaktheid. Ze zitten ontspannen bij elkaar, spelen met een bal, zitten achter elkaar aan en er is geen enkele vorm van schaamte. Dat moet toch prettig voelen.

Bleke rose

Madelon en haar geliefde Pascal nodigen ons uit om mee te gaan naar hun favoriete restaurant. Het is een half uurje rijden over weggetjes die door de wijnvelden kronkelen. Dit stukje van de Provence staat bekend om haar voortreffelijke 'bleke rose', maar ook de Provençaalse keuken is beroemd. La Ferme du Pezet is een lokaal familierestaurant met buiten het charmante stadje Villes-sur-Auzon. Het lijkt wel een filmscène als we het overvolle terras van de boerderij oplopen. In het midden staat een gigantische eik en ons tafeltje grenst aan een wijngaard. Terwijl de zon ondergaat, hebben we een spectaculair uitzicht op de Mont Ventoux. Een viergangenmenu kost maar € 39,- en we worden toch verwend! Iedere hap of slok die we nemen, is geweldig en als we later op de avond ook nog onder een glasheldere sterrenhemel zitten, kan ik mijn geluk niet op. Dit is het grote genieten waar de Fransen om bekendstaan. Het bourgondische leven. Ik kan er wel aan wennen en snap waarom Madelon hier zo gelukkig is.

We besluiten de omgeving wat beter te verkennen. Er zijn hier in de buurt gezellige lokale markten en vandaag is er een in Mazan. Ook dit plaatsje ligt in het arrondissement van de stad Carpentras in de Valcluse, waar we die middag ook nog even heen willen. Maar eerst

even naar de markt. We genieten van de inheemse groenten, bossen lavendel, espadrilles en geurige kruiden. Koffiedrinken we bij Frédéric, die zichzelf een Barista Nomade noemt en alle marktjes in de buurt afgaat met zijn koffiebarretje.

Na een tijdje willen we wel weer terug richting de camping. We stoppen nog in Bédoïn voor een late lunch onder de platanen. In dit dorp zie je dat dit echt een geliefd gebied is bij fietsers. De Mont Ventoux is een klim die je als rechtschaps wielrenner een keer bedwongen moet hebben. Er is genoeg lycra in het straatbeeld, zal ik maar zeggen.

Na iets te veel wijn keren we terug naar de camping, waar we nog een nacht en een dag mogen blijven. Dit keer trekken we onze kleren meteen uit zodra we door de poort naar binnen gaan. Het is warm en het verkoelende windje over mijn rug is heerlijk. Onder de bomen speelt een groep mensen jeu de boules. Even verderop zit een moeder met haar twee jonge kinderen op een kleedje. Ze zit voorovergebogen voor te lezen. Geheel ontspannen, zonder zich druk te maken of haar lichaam er wel of niet mooi uitziet in die houding. Iets waar ik in al mijn naaktheid nog wel over nadenk. Maar waarschijnlijk verdwijnt dat vanzelf. Ik begin blootlopers ook steeds beter te begrijpen. Dit is heel heel ontspannen. En mijn inmiddels streeploos gebruikte luid heeft nog meer vitamine D aan kunnen maken door de algehele blootstelling aan de zon. In de media zie je toch vaak de alternatieve koste, wat het kost in hun hote luit de tuin gaan harken. Hier trekken ze gewoon wat aan als het koud is, en doen ze alles uit als dat de meest comfortabele optie is. Dat geeft toch een ander beeld. Ik ben er in ieder geval kunnen in gaan staan. Het zou zomaar eens voor herhaling vatbaar kunnen zijn. ■